II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en verwante rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel

(91/C 255/03)

COM(91) 276 def. — SYN 358

(Door de Commissie ingediend op 22 juli 1991)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderlijk op artikel 57, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

(1) Overwegende dat tot de in het Verdrag neergelegde doelstellingen van de Gemeenschap behoren het tot stand brengen van een steeds hechter verbond tussen de Europese volkeren en van nauwere betrekkingen tussen de Staten van de Gemeenschap, alsook het waarborgen van de economische en sociale vooruitgang van hun landen door gemeenschappelijk optreden dat erop is gericht de barrières die Europa verdelen, te verwijderen;

(2) Overwegende dat te dien einde volgens het Verdrag een gemeenschappelijke markt en een ruimte zonder binnengrenzen moeten worden ingesteld; dat dit onderscheid met name onderstelt dat de hinderpalen voor het vrije verkeer van diensten worden verwijderd en onvervalste mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt gewaarborgd; dat de Raad daartoe inzonderheid richtlijnen inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten betreffende de toegang tot werkzaamheden, anders dan in loondienst, en de uitoefening daarvan kan vaststellen;

(3) Overwegende dat grensoverschrijdende omroepuitzendingen binnen de Gemeenschap, met name via satelliet en kabel, een van de belangrijkste middelen vormen ter bevordering van vorengenoemde doelstellingen van de Gemeenschap, die tegelijkertijd van politieke, economische, sociale, culturele en juridische aard zijn;

(4) Overwegende dat ter bereiking van vorengenoemde doelstellingen de Raad reeds Richtlijn 89/552/EEG van 3 okober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten [1] heeft vastgesteld en daarin regelingen ter bevordering van de verspreiding en produktie van programma's in Europa alsook op het gebied van reclame, sponsoring, bescherming van de jeugd en het recht van weerwoord heeft getroffen;

(5) Overwegende dat er op het ogenblik niettemin zowel bij de grensoverschrijdende verspreiding van programma's per satelliet als bij de doorgifte per kabel van programma's uit andere Lid-Staten nog een hele reeks onderling afwijkende auteursrechtelijke bepalingen bestaat en dat er daarbij nog in sommige opzichten van een gebrek aan rechtszekerheid wordt gesproken; dat de rechthebbenden daardoor het gevaar lopen dat hun werken worden geëxploiteerd zonder dat zij daarvoor een vergoeding ontvangen, of dat individuele houders van uitsluitende rechten in verschillende Lid-Staten de exploitatie van hun werken verhinderen; dat bovenal het gebrek aan rechtszekerheid een directe belemmering voor het vrije verkeer van programma's binnen de Gemeenschap vormt;

(6) Overwegende dat tegenwoordig uit auteursrechtelijk oogpunt zo een ongelijke behandeling geldt met betrekking tot de verspreiding van programma's per omroepsatelliet enerzijds en per telecommunicatiesatelliet anderzijds; dat, nu bij beide typen van satelliet individuele ontvangst mogelijk en heden ten dage economisch verantwoord is, dit verschil in juridische regeling niet langer te rechtvaardigen valt;

(7) Overwegende dat voorts de vrije verspreiding van programma's hierdoor wordt belemmerd dat het op het ogenblik rechtens onzeker is of ten aanzien van de verspreiding via satellieten waarvan de signalen rechtstreeks kunnen worden ontvangen, enkel de rechten in het uitzendingsland dan wel op cumula-

[1] PB nr. L 298 van 17. 10. 1989, blz. 23.

tieve wijze tevens de rechten in alle ontvangstlanden relevant zijn; dat ingevolge de gelijkstelling uit auteursrechtelijk oogpunt van omroepsatellieten en telecommunicatiesatellieten dit gebrek aan rechtszekerheid thans voor nagenoeg alle in de Gemeenschap per satelliet verspreide programma's gevolgen heeft;

(8) Overwegende dat bovendien de voor het vrije verkeer van omroepuitzendingen binnen de Gemeenschap noodzakelijke rechtszekerheid ontbreekt, wat de invoering in en de verspreiding via kabelnetten van programma's over de grenzen heen betreft;

(9) Overwegende dat de ontwikkeling op het stuk van de contractuele verwerving van de rechten weliswaar nu reeds op duurzame wijze bijdraagt tot de totstandbrenging van de beoogde Europese audiovisuele ruimte; dat bijgevolg het voortbestaan van dergelijke contractuele regelingen moet worden gewaarborgd en alles in het werk moet worden gesteld om de uitvoering ervan in de praktijk zo vlot mogelijk te laten verlopen;

(10) Overwegende dat op het ogenblik kabelmaatschappijen er met name niet zeker van kunnen zijn dat zij daadwerkelijk alle rechten op de programma's die het voorwerp van een dergelijke contractuele regeling vormen, hebben verworven;

(11) Overwegende ten slotte dat niet op alle Lid-Staten in gelijke mate de verplichting rust om niet op ongeoorloofde wijze te weigeren over de verwerving van de noodzakelijke rechten voor de doorgifte via de kabel te onderhandelen, of de onderhandelingen te doen mislukken;

(12) Overwegende dat vorengenoemde kaderregeling voor de totstandbrenging van een eengemaakte audiovisuele ruimte, zoals neergelegd in Richtlijn 89/552/EEG, bijgevolg dient te worden vervolledigd op het punt van het auteursrecht;

(13) Overwegende dat zo een einde wordt gemaakt aan het verschil in behandeling tussen de Lid-Staten met betrekking tot de verspreiding van programma's per telecommunicatiesatelliet en dat die behandeling in de gehele Gemeenschap op uniforme wijze hiervan afhankelijk wordt gesteld of er sprake is van een openbare mededeling van beschermde werken en andere beschermde objecten; dat aldus ook de aanbieders van grensoverschrijdende omroepprogramma's op gelijke wijze worden behandeld, onverschillig of zij voor de verspreiding van de programma's van een omroepsatelliet dan wel van een telecommunicatiesatelliet gebruik maken;

(14) Overwegende dat het gebrek aan rechtszekerheid met betrekking tot de te verwerven rechten, waardoor de grensoverschrijdende verspreiding van programma's per satelliet wordt belemmerd, wordt weggenomen door de openbare mededeling per satelliet van beschermde werken binnen de Gemeenschap te definiëren, waardoor tegelijkertijd ook de plaats van de openbare mededeling wordt bepaald; dat een dergelijke definitie noodzakelijk is om te voorkomen dat op een uitzendingshandeling die een eenheid vormt, op cumulatieve wijze het recht van verschillende landen wordt toegepast; dat een openbare mededeling per satelliet uitsluitend dan en in die Lid-Staat plaatsvindt waar de betrokken omroeporganisatie één enkele beslissing over zowel de inhoud als de uitzending van de programmadragende signalen treft; dat voorwaarde daarbij is dat de keten van uitzendingsmiddelen tussen de plaats waar deze beslissing wordt getroffen, en het uitzenden van de signalen door de satelliet niet wordt onderbroken;

(15) Overwegende dat bij de verwerving van de rechten de betrokkenen in het kader van de overeen te komen vergoeding rekening kunnen houden met het daadwerkelijke of potentiële aantal kijkers in het hele ontvangstgebied;

(16) Overwegende dat voor bestaande overeenkomsten een bijzondere overgangsbepaling geldt, zodat deze overeenkomsten uiterlijk tot 1998 met het oog op de nieuwe regeling kunnen worden aangepast;

(17) Overwegende dat programma's die vanuit derde landen op het grondgebied van de Gemeenschap worden verspreid, niet onder de toepassing van de regeling vallen; dat dergelijke programma's in het recht van de Lid-Staten anders kunnen worden behandeld dan programma's die vanuit een Lid-Staat worden verspreid, indien in het betrokken derde land niet of slechts in geringere mate de bescherming wordt verleend waarin deze richtlijn voorziet;

(18) Overwegende dat de regeling tevens minimumvoorschriften bevat betreffende de bescherming van auteurs en houders van verwante rechten; dat moet worden gewaarborgd dat in alle Lid-Staten op bepaalde gebieden in de door deze richtlijn voorgeschreven omvang bescherming wordt verleend en dat die bescherming niet aan een wettelijke licentie wordt onderworpen; dat enkel aldus kan worden voorkomen dat een mogelijk ongelijke bescherming tot distorsies van de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt leidt, waardoor programma-aanbieders en rechthebbenden in Lid-Staten met een hoog beschermingsniveau op ongerechtvaardigde wijze zouden kunnen worden benadeeld;

(19) Overwegende dat de minimumbescherming op het gebied van de verwante rechten daarbij in wezen is afgestemd op de inhoud van het Internationaal Verdrag van Rome inzake de bescherming van uitvoerende kunstenaars, producenten van fonogrammen en omroeporganisaties als de tot dusver volledigste beschermingsnorm op internationaal niveau, die bovendien door een groot aantal Lid-Staten is aanvaard; dat in overeenstemming met de doelstellingen van de richtlijn evenwel niet in gelijkaardige mogelijkheden tot voorbehoud als in het Internationaal Verdrag van Rome is voorzien;

(20) Overwegende dat de doorgifte via de kabel van programma's uit andere Lid-Staten als een auteursrechtelijk relevante exploitatie van beschermde werken en prestaties moet worden beschouwd; dat bijgevolg een kabelmaatschappij voor elk onderdeel van een programma dat zij verspreidt, de toestemming van alle rechthebbenden moet verkrijgen; dat volgens de richtlijn deze toestemming op contractuele wijze moet worden verleend, onder voorbehoud van de uitzondering die voor reeds bestaande wettelijke licenties geldt;

(21) Overwegende dat, in zoverre dit wegens de specificiteit van de doorgifte via de kabel noodzakelijk is, de richtlijn de tussenkomst van beheersmaatschappijen verplicht stelt, zodat het verbodsrecht uitsluitend op collectieve wijze kan worden uitgeoefend; dat de richtlijn daarmee wil voorkomen dat aan het soepel functioneren van contractuele regelingen afbreuk wordt gedaan door het verzet van outsiders die houder van rechten op afzonderlijke programmaonderdelen zijn; dat daarbij aan het verbodsrecht als zodanig niet wordt geraakt; dat alleen tot op zekere hoogte de wijze van uitoefening wordt geregeld; dat hieruit ook volgt dat net zoals voordien kabelrechten voor overdracht vatbaar zijn; dat de uitoefening van de persoonlijkheidsrechten van de auteur buiten het bereik van de in deze richtlijn vervatte regeling valt;

(22) Overwegende dat bovendien met een aantal maatregelen de contractuele regelingen betreffende de toestemming voor de doorgifte via de kabel moeten worden bevorderd; dat om te beginnen zo de verwerving van alle noodzakelijke rechten voor de doorgifte via de kabel zoveel mogelijk bij wege van een algemene overeenkomst moet geschieden; dat voorts elke betrokkene te allen tijde een beroep moet kunnen doen op onpartijdige bemiddelaars, die bijstand verlenen bij het voeren van onderhandelingen en niet-verbindende voorstellen kunnen doen om de partijen tot overeenstemming te brengen; dat ten slotte ervoor moet worden gezorgd dat de onderhandelingen niet op ongeoorloofde wijze worden gedwarsboomd of dat het individuele rechthebbenden niet op ongeoorloofde wijze wordt belet aan die onderhandelingen deel te nemen; dat geen van deze maatregelen ter bevordering van de verwerving van de kabelrechten aan het contractuele karakter van die verwerving afdoet;

(23) Overwegende dat met betrekking tot al die situaties waarvan de gevolgen, behalve voor een in economisch opzicht te verwaarlozen deel, slechts binnen de grenzen van één Lid-Staat merkbaar zijn, een communautaire regeling daarentegen niet noodzakelijk lijkt;

(24) Overwegende dat deze richtlijn de minimumregels bevat die noodzakelijk zijn om de vrije, onbelemmerde verspreiding van programma's per satelliet over de grenzen heen en de simultane, ongewijzigde doorgifte via de kabel van omroepprogramma's uit andere Lid-Staten op in beginsel contractuele grondslag te verwezenlijken en te waarborgen;

(25) Overwegende dat deze richtlijn niet in de weg staat aan toekomstige initiatieven met het oog op een harmonisatie op het gebied van het auteursrecht en verwante rechten alsook op het gebied van de collectieve waarneming van dergelijke rechten;

(26) Overwegende dat het derhalve aan de Lid-Staten wordt overgelaten de kaderregeling die ter bereiking van de met deze richtlijn beoogde doelstellingen noodzakelijk is, met nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aan te vullen, voor zover deze niet tegen de met de richtlijn beoogde doelstellingen indruisen en met het Gemeenschapsrecht in overeenstemming zijn; dat onder deze voorwaarden het de Lid-Staten met name vrij staat op het gebied van de verwante rechten beschermingsvoorschriften vast te stellen die verder reiken dan hetgeen in deze richtlijn is bepaald;

(27) Overwegende dat deze richtlijn de toepassing van de mededingingsregels in de artikelen 85 en 86 van het Verdrag onverlet laat,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

DEFINITIES

Artikel 1

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „satelliet": een satelliet die werkt op frequenties welke door het telecommunicatierecht hetzij voor ontvangst door het publiek zijn opengesteld (omroepsatelliet), hetzij voor niet-openbare, individuele communicatie zijn voorbehouden (telecommunicatiesatelliet). In het laatste geval is evenwel vereist dat de individuele ontvangst van de signalen onder vergelijkbare omstandigheden als bij een omroepsatelliet plaatsvindt;

b) „openbare mededeling per satelliet" binnen de Gemeenschap: de beslissing van een omroeporganisatie betreffende zowel de inhoud als de uitzending per satelliet van de programmadragende signalen. De openbare mededeling per satelliet vindt plaats in de Lid-Staat waar de omroeporganisatie de beslissing betreffende zowel de inhoud als de uitzending van de programmadragende signalen neemt. Indien de programmadragende signalen zijn gecodeerd, wordt onder openbare mededeling per satelliet de beslissing van een omroeporganisatie betreffende zowel de inhoud als de uitzending per satelliet van de programmadragende signalen verstaan, voor zover door de omroeporganisatie zelf, of met haar toestemming, decoders ter beschikking van het publiek zijn gesteld. Er is

geen sprake van een openbare mededeling per satelliet, wanneer de keten van uitzendingsmiddelen tussen de plaats waar de beslissing over zowel de inhoud als de uitzending wordt getroffen, en het uitzenden van de betrokken signalen door de satelliet wordt onderbroken;

c) „doorgifte via de kabel": de simultane, ongewijzigde en integrale doorgifte door middel van een kabel- of microgolvensysteem van een omroepuitzending uit een andere Lid-Staat aan het publiek;

d) „omroepuitzending": de primaire uitzending, draadloos of per draad, via de ether of per satelliet, van radio- of televisieprogramma's die voor ontvangst door het publiek zijn bestemd;

e) „beheersmaatschappij": een vereniging die door de leden met de waarneming van auteursrechten en/of verwante rechten is belast.

HOOFDSTUK II

SATELLIETOMROEP

Artikel 2

Uitzendingsrecht

Overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk kennen de Lid-Staten auteurs het recht toe de openbare mededeling per satelliet van door auteursrecht beschermde werken toe de staan of te verbieden.

Artikel 3

Verwerving van uitzendingsrechten

1. De Lid-Staten waarborgen dat het in artikel 2 genoemde recht uitsluitend op contractuele wijze kan worden verworven.

2. Indien in een Lid-Staat op 31 juli 1991 de mogelijkheid bestaat een door een beheersmaatschappij met een omroeporganisatie gesloten overeenkomst tot niet door deze beheersmaatschappij vertegenwoordigde rechthebbenden uit te breiden, blijft deze mogelijkheid tot 31 december 1997 behouden.

3. Lid 2 is niet van toepassing op cinematografische werken, met inbegrip van werken die volgens een gelijkaardig procédé als cinematografische werken tot stand zijn gebracht.

Artikel 4

Uitvoerende kunstenaars

De Lid-Staten kennen uitvoerende kunstenaars het recht toe om:

— de openbare mededeling per satelliet van hun uitvoering toe te staan of te verbieden, tenzij voor de uitzending van een reeds uitgezonden uitvoering of van de opname van een uitvoering gebruik wordt gemaakt;

— de opname van hun niet-vastgelegde uitvoering toe te staan of te verbieden;

— de verveelvoudiging van een opname toe te staan of te verbieden.

Artikel 5

Vergoeding voor het gebruik van geluidsdragers

De Lid-Staten bepalen dat, wanneer voor een openbare mededeling per satelliet op rechtstreekse wijze gebruik wordt gemaakt van een met commercieel oogmerk openbaar gemaakte geluidsdrager of van een verveelvoudiging van een dergelijke geluidsdrager, aan de uitvoerende kunstenaars, aan de producenten van de geluidsdrager of aan beiden gezamenlijk een eenmalige passende vergoeding wordt betaald.

Artikel 6

Omroeporganisaties

De Lid-Staten bepalen dat omroeporganisaties de volgende handelingen kunnen toestaan of verbieden:

— de simultane heruitzending van hun uitzendingen per satelliet;

— de opname van hun uitzendingen;

— de verveelvoudiging van een opname van hun uitzending.

Artikel 7

Beperkingen van de rechten

1. De Lid-Staten kunnen aan de in de artikelen 4, 5 en 6 bedoelde bescherming slechts beperkingen stellen met betrekking tot:

— het particuliere gebruik;

— het gebruik van korte uittreksels in verband met de verslaggeving over actuele gebeurtenissen;

— de kortstondige vastlegging door een omroeporganisatie met behulp van haar eigen middelen en voor haar eigen uitzendingen; en

— het uitsluitend voor onderwijs of wetenschappelijk onderzoek bestemde gebruik.

2. Onverminderd het bepaalde in lid 1, kan elke Lid-Staat met betrekking tot de bescherming van uitvoerende kunstenaars, producenten van geluidsdragers en omroeporganisaties gelijkaardige beperkingen doen gelden als krachtens zijn wetgeving met betrekking tot de bescherming van het auteursrecht op werken van letterkunde en kunst gelden. Evenwel mogen slechts gedwongen licenties worden ingesteld, in zoverre ze verenigbaar zijn met de bepalingen van het Internationaal Verdrag van Rome inzake de bescherming van uitvoerende kunstenaars, producenten van fonogrammen en omroeporganisaties.

Artikel 8

Minimumbescherming

1. De Lid-Staten kunnen ten aanzien van auteurs en houders van verwante rechten, die onder hun jurisdictie vallen, beschermingsvoorschriften vaststellen welke verder reiken dan het bepaalde in de artikelen 2 tot en met 6.

2. De Lid-Staten nemen bij de toepassing van lid 1 de in artikel 1, onder a) en b), vervatte definities in acht.

Artikel 9

Overgangsbepaling

Op 1 januari 1995 bestaande overeenkomsten betreffende de exploitatie van door auteursrecht beschermde werken en prestaties worden tot het verstrijken van de looptijd, maar uiterlijk tot 31 december 1997, door de toepassing van de artikelen 2 tot en met 8 onverlet gelaten.

HOOFDSTUK III

DOORGIFTE VIA DE KABEL

Artikel 10

Handeling waarvoor toestemming is vereist

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de doorgifte via de kabel van omroepuitzendingen uit andere Lid-Staten op hun grondgebied met inachtneming van de toepasselijke auteursrechten en verwante rechten en op grond van contractuele regelingen tussen de auteursrechthebbenden, de houders van verwante rechten en de kabelmaatschappijen geschiedt.

2. Onverminderd het bepaalde in lid 1, kunnen de Lid-Staten op 31 juli 1991 bestaande wettelijke licenties of de uitdrukkelijk in een wet vastgelegde mogelijkheid tot instelling van een dergelijke wettelijke licentie tot 31 december 1997 handhaven.

Artikel 11

Uitoefening van het recht op de doorgifte via de kabel

1. De Lid-Staten waarborgen dat het recht om de doorgifte via de kabel van een omroepuitzending toe te staan of te verbieden, enkel door beheersmaatschappijen geldend kan worden gemaakt.

2. Een rechthebbende die geen beheersmaatschappij met de waarneming van zijn rechten heeft belast, heeft een aansprak op vergoeding jegens die beheersmaatschappij welke rechten van dezelfde categorie waarneemt. De aanspraak is naar hoogte beperkt tot het bedrag dat de rechthebbende zou ontvangen, indien hij de beheersmaatschappij met de uitoefening van zijn rechten had belast.

Artikel 12

Uitoefening door omroeporganisaties van het recht op de doorgifte via de kabel

Het bepaalde in artikel 11 is niet van toepassing op de rechten die een omroeporganisatie met betrekking tot haar uitzendingen geldend maakt.

Artikel 13

Algemene overeenkomst

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de partij die wenst dat een algemene overeenkomst wordt gesloten, er harerzijds toe is verplicht daartoe een collectief aanbod te doen.

Artikel 14

Bemiddelaars

1. De Lid-Staten waarborgen dat, wanneer geen overeenkomst betreffende het verlenen van de toestemming voor de doorgifte via de kabel van een omroepuitzending tot stand komt, elk der betrokkenen een beroep kan doen op een of meer van de in de leden 2 en 3 genoemde bemiddelaars.

2. De bemiddelaars hebben tot taak bijstand te verlenen bij het voeren van onderhandelingen. Zij kunnen eveneens niet-verbindende aanbevelingen tot de betrokkenen richten.

3. De Lid-Staten waarborgen dat de keuze van de bemiddelaars op zodanige wijze geschiedt dat hun onpartijdigheid niet in twijfel kan worden getrokken.

Artikel 15

Voorkoming van misbruik van onderhandelingspositie

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de betrokkenen niet op ongeoorloofde wijze de onderhandelingen over de toestemming voor de doorgifte via de kabel van omroepuitzendingen dwarsbomen.

HOOFDSTUK IV

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

Artikel 16

Mededingingsregels

Deze richtlijn laat de toepassing van de mededingingsregels van de Gemeenschap onverlet.

Artikel 17

Collectieve waarneming van rechten

Het wordt aan de Lid-Staten overgelaten de activiteit van beheersmaatschappijen te regelen.

Artikel 18

Slotbepalingen

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1995 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle bepalingen van intern recht mee, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 19

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een verordening van de Raad inzake een steunregeling voor sojabonen, kool- en raapzaad, en zonnebloemzaad

(91/C 255/04)

COM(91) 318 def.

(Door de Commissie ingediend op 31 juli 1991)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet tot het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat een nieuwe regeling moet worden vastgesteld voor de ondersteuning van de producenten in de Gemeenschap van sojabonen, kool- en raapzaad, en zonnebloemzaad; dat de beste manier om deze steun te verlenen bestaat in toekenning van een compensatiebedrag aan producenten die deze gewassen inzaaien met de bedoeling ze te oogsten; dat deze regeling voor het eerst zal worden toegepast voor de gewassen die worden ingezaaid om te worden geoogst in 1992 en dat deze regeling daarmee in de plaats komt van de bepalingen inzake de steun voor oliehoudende zaden die zijn vastgesteld in de Verordeningen nr. 136/66/EEG [1] en (EEG) nr. 1491/85 [2];

Overwegende dat in deze compensatiebedragen de specifieke structurele kenmerken verdisconteerd moeten zijn die van invloed zijn op de opbrengsten en dat het opstellen van een regioplan dat gebaseerd is op objectieve criteria moet worden overgelaten aan de Lid-Staten; dat de regioplannen coherent moeten zijn met de gemiddelde opbrengsten in iedere regio in een bepaalde periode; dat een specifieke procedure moet worden vastgesteld voor het onderzoek van deze plannen op communautair niveau;

---

[1] PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

[2] PB nr. L 151 van 10. 6. 1985, blz. 15.